

det er fuldstændig oplyst, at man langtsfra at have indkaldt flere Befarne, end Bemandingsregulativet hjemlede, tværtimod har indkaldt færre, og heller ikke har indkaldt Mandskab til at erstatte de Mangler, der rimeligviis ville indtræffe i Løbet af Sommeren; der er altid en Afgang af Døde, Syge og Udeblevne, som skal erstattes; men man har ikke indkaldt Noget til saadan Erstatning, og i Birkeligheden vise de Meddelelser, her foreligge, uimodsigeligt, at man har holdt sig langt under det Tal, som man i Henshold til Regulativet kunde og maaskee burde have indkaldt; men det har man gjort netop af Hensyn til denne Deel af den værnepligtige Befolkning. Seg vil nu ikke følge den ærede Ordfører igjennem alle de Bugter, hvori hans Forklaring af dette bevægede sig — det er mig slet ikke muligt — og jeg vil gjerne lette ham Retraitten saameget som muligt, men naar den ærede Ordfører til den Slutning, hvortil han kom, har knyttet adskillige Bemærkninger, saasom, at Regjeringen erkjendte dette Bemandingsregulativ for at være ubetinget bindende, at der ikke havde været Anledning til at tage Beslutning i Udvalget eller i Thinget om, hvormange der skulde indkaldes af dette Mandskab og Eignende, saa maa jeg bemærke, at det er Noget, jeg paa ingen Maade kan indrømme, og uden at gaae ind paa Enkeltighederne af den ærede Ordførers Foredrag, maa jeg i det Hele taget blot nedlægge en Indsigelse imod, at denne Udtalelse fra den ærede Ordførers Side skulde være erkjendt for bindende og rigtig af Marineministeren. Det forekommer mig, at det havde været mere stemmende med Udvalgets Værdighed og med Retfærdighed imod Ministeriet, om man ganske simpelt havde erkjendt, at de tidligere Udtalelser vare byggede paa urigtige Data, at nu forelaa der officielle, uimodsigelige Data, og at man derfor nu tog denne Udtalelse tilbage. Det havde været mere mandigt, det havde været mere retfærdigt. Seg skal imidlertid ikke opholde mig længere ved denne Sag. Der har ikke været seet bort fra det Hensyn, som fyldes den Klasse Værnepligtige, og den Beskyldning, som er fremsat i saa Henseende, er paavist og har vist sig at have været aldeles

ugrundet. Seg tør maaskee endnu hertil knytte den Bemærkning, at det er beklageligt, at man med Hensyn til den ærede Ordfører saa sjældent veed, om det er ham selv, der taler, eller om det er Udvalget, der taler igjennem ham. Det er passeret flere Gange i disse Forhandlinger, at den ærede Ordfører har udtalt Ting paa Udvalgets Begne, som Udvalgets enkelte Medlemmer og Udvalget selv ikke have vedkjendt sig. Det er meget beklageligt, thi en Udtalelse af Finantsudvalgets Ordfører, bør være en Autoritet. Det er af Bigtighed ogsaa for Regjeringen, at en saadan Udtalelse er en Autoritet, til hvilken man kan recurrere. Det har været Tilfældet med Hensyn til det ærede Medlem, som hidtil har været Ordfører, at de Udtalelser, der kom fra ham, har man kunnet gaae tilbage til og finde en Veiledning deri, og det er beklageligt, at man skal miste denne Veiledning herefter; men efter den Maade, hvorpaa den ærede Ordfører har stillet sig i sine Udtalelser under Behandlingen af Marine- og Krigsministeriet, have disse ikke været veiledende men vildledende. Seg gaaer nu tilbage til Forslaget under Nr. 47, som er blevet omtalt af det ærede Medlem, der nu satte sig (Turen). Forslaget er noget forskjelligt, men det er i mange væsentlige Henseender det samme Forslag, som blev fremsat af et Mindretal ved forrige Behandling, og som den Gang ikke blev vedtaget af Thinget. Det gjælder om det samme denne Gang, nemlig om at binde Regjeringen til at bygge et tidsvarende Vandserfieb af den ved Lindormen og Vandserfieb Nr. 54 betegnede Klasse. Det ærede Medlem har yttret sig om, at der forelaa kun ufuldstændige Data eller Opgivelser med Hensyn til de Vandserfibe, som Regjeringen foreslog at lade bygge for den i Finantsloven opførte Bevilling; men jeg skal henstille, om ikke det ærede Medlems Data ere fuldstændig ligesaa ubestemte som det, der er kommet fra Regjeringen i denne Sag. Det ærede Medlem har slet ikke sagt Andet, end at han foreslag at bygge en forbedret „Lindorm“, en „Lindorm“, som maatte koste mere end de 750,000 Rd., som tilnærmelsesviis paatænkes anvendte af Regjeringen, og mindre end det, som var paatænkt